

PROGRAM

1. Anđela Antić MAS
Frančesko Čilea: *Ecco: respiro appena*, arija Adrijane iz opere *Adriana Lecouvreur*
2. Sofija Lazić II god.
Đakomo Pučini: *Chi il bel sogno di Doretta*, arija Magde iz opere *La Rondine*
3. Milana Andrašević IV god. (gost koncerta, klasa prof. Saše Arsenkova,
klavirska saradnja: Stevan Trifunović)
Žorž Bize: *Je dis que rien ne m'epouvante*, arija Mikaele iz opere *Karmen*
4. Hadži Lazar Lazarević IV god.
Wolfgang Amadeus Mozart: *Donne mie, la fate a tanti*, arija Guljelma iz opere *Così fan tutte*
5. Anđela Nedeljković III, Nikola Stamenković IV
Đuzepe Verdi: *Parigi, o cara*, duet Alfreda i Violete iz opere *Travijata*
6. Hadži Lazar Lazarević IV god.
Šarl Guno: *Avant de quitter ces lieux*, arija Valentina iz opere *Faust*
7. Jovana Anić MAS
Đuzepe Verdi: *La zingara*, arijeta
8. Nikola Stamenković IV god.
Đuzepe Verdi: *Lunge da lei per me non v'ha diletto!... De' miei bollenti spiriti*, arija Alfreda iz opere *Travijata*
9. Anđela Nedeljković IV god.
Antonjin Dvoržak: *Měsíčku na nebi hlubokém*, arija Rusalke iz opere *Rusalka*
10. Anđela Antić MAS, Jovana Anić, MAS
Žak Ofenbah: *Belle nuit, ô nuit d'amour*, duet iz opere *Hofmanove priče*
11. Luka Marković III god.
Arturo Buci-Peča: *Lolita*
12. Anđela Nedeljković III, Nikola Stamenković IV
Žorž Bize: *Parle-moi de ma mère*, duet Mikaele i Don Hozea iz opere *Karmen*
13. Milana Andrašević IV, Sofija Lazić II
Leo Delib: *Duo des fleurs*, duet Lakme i Malike iz opere *Lakmé*
14. Sofija Lazić II, Luka Marković III
Leonard Bernstajn: *Tonight*, duet Marije i Tonija iz mjuzikla *West Side Story*
15. Anđela Nedeljković, Nikola Stamenković, hor svih učesnika
Đuzepe Verdi: *Libiamo ne' lieti calici*, duet Alfreda i Violete iz opere *Travijata*

KATEDRA ZA SOLO PEVANJE FAKULTETA UMETNOSTI U NIŠU

VODIČ KROZ PROGRAM

OPERNE ARIJE I DUETI KONCERT KLASI Prof. Mr Katarine Simonović Ivanković

Studenti

Jovana Anić, MAS
Anđela Antić, MAS
Hadži Lazar Lazarević, IV god.
Sofija Lazić, II god.
Luka Marković, III god.
Anđela Nedeljković, III god.
Nikola Stamenković, IV god
i gost iz klase prof. Saše Arsenkova
Milana Andrašević, IV god.

Klavirska saradnja: Mina Ćurčić

...

SREDA, 17. APRILA 2024. U 19 SATI

KONCERTNO-IZLOŽBENI PROSTOR
FAKULTETA UMETNOSTI

Kôd sadrži podatke o autoru i adresu web stranice na kojoj se nalazi ovaj vodič u elektronskom obliku, kao i druge zanimljivosti. Ako nemate čitač kôdova, možete pristupiti otvaranjem adrese <http://bonc1.users.sbb.rs/> ili potražiti tu stranicu kao "rat protiv slova a".

Vladimir Bonč-Brujević

Kompozitori i dela

Frančesko Čilea (Francesco Cilea; Palmi, 23.07.1866. - Varace, 20.11.1950.) bio je italijanski kompozitor i pedagog. Muziku je studirao na konzervatoriju u Napulju. Predavao je na konzervatorijima u Napulju, Firenci i Palermu. Njegov opus obuhvata pet opera, od kojih se danas izvode "Arležanka" (L'Arlesiana) i "Adrijana Lekuvrer" (Adriana Lecouvreur), te četrdesetak manjih dela, većinom za klavir i za glas i klavir.

• Adrijana Lekuvrer

"Adrijana Lekuvrer" (Adriana Lecouvreur) je opera u 4 čina, premijerno izvedena 06.11.1902. godine u Milanu. Libreto na italijanskom jeziku napisao je Arturo Kolauti (Arturo Colautti), na temelju istoimene francuske tragedije Ernesta Leguveja i Ežena Skriba (Ernest Legouvé, Eugène Scribe), čija radnja se bavi životom čuvene francuske glumice Adrijane Lekuvrer (1692.-1730.) i njenim ljubavnim skandalima.

Iako je mogla imati muškarca koga god poželi, Adrijana se zaljubljuje u Mauricija. Mauricio je, međutim, ljubav obećao princezi de Bujon. Između suparnica dolazi do sukoba, koji završava smrću Adrijane.

#1 Ecco: respiro appena... Io son l'umile ancella

"Evo, jedva dišem... Ja sam skromna sluškinja" je arija Adrijane iz 3. scene 1. čina u kojoj opisuje svoje duševno stanje i predviđa svoju smrt.

Trajanje arije je oko 3,5 minuta.

Đakomo Pučini (Giacomo Puccini; Luka, 22.12.1858. - Brisel, 29.11.1924.) bio je italijanski kompozitor poznat prvenstveno po operama. Poslednji je u 200-godišnjoj muzičkoj dinastiji Pučinijevih: Đakomo (praroditelj, 1712. - 1781.), Antonio (1747. - 1832.), Domenico (1772. - 1815.), Mikele (otac, 1813. - 1864.), Đakomo. Prvo muzičko obrazovanje stekao je od oca, a 1883. je završio Konzervatorij u Milanu. Jedan je od istaknutih predstavnika verizma (italijanskog realizma). Uz tridesetak dela (orkestarske, kamerne i sakralne muzike, solo pesama za glas klavir/orgulje... od kojih je najpoznatija "Misa") napisao je 12 opera, od kojih su "Boemi" (*La bohème*, 1896.), "Toska" (*Tosca*, 1900.), "Madam Baterflaj" (*Madama Butterfly*, 1904.) i "Turandot" (1924.) među najizvođenijim operama u svetu, kao i arije iz tih opera.

• La Rondine

La Rondine (Lastavica) je opera u tri čina, četiri slike, premijerno izvedena 27.03.1917. u Monte Karlu. Italijanski libreto je napisao Đuzepe Adam (Giuseppe Adami), prema libretu Alfreda Vilnera i Hajnca Rajherta (Alfred Willner, Heinz Reichert).

Radnja opere odigrava se sredinom 19. veka u Parizu i na Francuskoj rivijeri. Pariska kurtizana Magda zaljubljuje se u Ruđera i beži s njim u Nicu, ostavljajući svog bogatog ljubavnika, bankara Rambalda. Par, u pratnji sluškinje Lizete i pesnika Prunijea, srećan je na moru. No, nakon što pročita pismo Ruđerove majke, koja se oslanja na svog sina i veruje mu u odabiru neveste, Magdu grize savest i odlučuje Ruđeru reći istinu o svojoj prošlosti. Unatoč Ruđerovim molbama, Magda ga ostavlja i vraća se bankaru koji joj je oprostio.

#2 Chi il bel sogno di Doretta

Chi il bel sogno di Doretta (Doretin san) je arija Magde iz prvog čina. Na zabavi kod Rambalda, pesnik Prunije predstavlja svoju nedovršenu pesmu *Ch'il bel sogno di Doretta poté indovinar?* (Ko može pogoditi Doretin lepi san?) i tvrdi da niko nije imun na

Muzičkom koledžu, a zatim otvorio svoju školu pevanja. Prvenstveno je poznat kao kompozitor romansi, iako je napisao jednu operu, više orkestarskih i kamernih dela i kompozicijâ za klavir.

• #11 Lolita

"Lolita", s podnaslovom "Španska serenada" (*Serenata spagnola*) je pesma iz 1892. godine. Na svom repertoaru imali su je mnogi slavni pevači (npr. Karuzo, Đilji, Lanca, Pavaroti). To je standardna ljubavna pesma sa završetkom *Ah, dodi, voljena, Lolita, dodi, učinićeš da umrem, učinićeš da umrem ako ne dođeš...*

Leo Delib (Léo Delibes; Sen Žermen di Val, 21.02.1836. - Pariz, 16.01.1891.) bio je francuski kompozitor iz perioda romantizma. Studirao je orgulje i kompoziciju na Pariskom konzervatoriju, gde je i predavao poslednjih 10 godina života. Radio je 18 godina kao crkveni orguljaš, dok se nije posvetio sceni. Njegov opus obuhvata 30-ak vokalnih (horskih) kompozicija i 28 scenskih dela (operete, opera, balet), od kojih su najpoznatija balet "Kopelija" (*Coppélia*) i opera "Lakme" (*Lakmé*).

• Lakme

Lakme (*Lakmé*) je Delibova opera u tri čina iz 1882. godine. Na osnovu autobiografskog romana *Rarahu ou Le Mariage de Loti* (Rarahu ili Lotijeva ženidba) Pjera Lotija (Pierre Loti), francuski libreto su napisali Edmon Gondine i Filip Žil (Edmond Gondinet, Philippe Gille). Opera je premijerno izvedena 14.04.1883. godine u Parizu. Radnja ove tragične opere odigrava se krajem 19. veka u Britanskoj Indiji. Britanski oficir Džerald i Lakme, kći bramanskog sveštenika se zaljubljuju. Džerald mora napraviti izbor, dužnost prema domovini ili Lakme. Shvativši da ga je izgubila, Lakme izvrši samoubistvo.

#13 Duo des fleurs

Duo des fleurs (Cvetni duet) je duet iz prvog čina opere. Lakme i njena sluškinja Malika idu pored reke da beru cveće, gde se jasmin prepliće s ružama, gde ptice pevaju...

Trajanje dueta je oko 4 minuta.

Leonard Bernstajn (Leonard Bernstein; Lorens, Masačusets, 25.08.1918. - Njujork, 14.10.1990.) bio je američki kompozitor, dirigent i pijanist. Slavu je stekao kao dugogodišnji dirigent Njujorške filharmonije. Najpoznatije njegovo delo je mjuzikl "Priča sa zapadne strane". Pisao je mjuzikle i druge muzičke forme, među kojima i tri simfonije. Njegov stil odražava uticaje džezza i jevrejske muzike, kao i Džordža Geršvina i Arona Koplenda (Aaron Copland).

• Priča sa zapadne strane

"Priča sa zapadne strane" (*West Side Story*) je mjuzikl u dva čina. Muziku je napisao Leonard Bernstajn, libreto Artur Lorenc (Arthur Laurents) a stihove Stiven Sondhajm (Stephen Sondheim). Premijerno je izveden 26.09.1957. u Njujorku. Mjuzikl je slobodna adaptacija Šekspirove tragedije "Romeo i Julija", s radnjom smeštenom u 1950-te godine na Menhetnu u Njujorku: zavađene "porodice" su ulične bande, belaćka *Jets* (Rakete) i portorikanska *Sharks* (Ajkule). Bivši član "Raketa" Toni zaljubljuje se u Mariju, sestru vođe bande "Ajkula"... Bernstajn dočarava rivalstvo bandi kombinacijom džezza, klasične opere i latinoameričke muzike. Mnoge kompozicije iz mjuzikla su postale hitovi.

#14 Tonight

Tonight (Večeras) je ljubavna pesma, duet Marije i Tonija iz prvog čina mjuzikla. Za Tonijevom čuvenom arijom *Marija* sledi scena na odmoru protivpožanih stepenica pred prozorom Marijine sobe. Toni i Marija s ushićenjem pevaju o svojoj sreći, "Večeras, sve je počelo večeras..."

Trajanje scene u mjuziklu je oko 7, a dueta na koncertu oko 3 minuta.

Rusalke su vodene vile iz slovenske mitologije. Predstavljene su kao sirene ili mlade devojke duge, raspuštene kose. Obitavaju u rekama ili jezerima. Noću izlaze na proplanak, igraju i pevaju. Ako ih pritom neko vidi ili čuje njihovu pesmu, odmah zanemi, ili ga ubijaju glasnim smehom.

U operi je Rusalka kći Vodenjaka, koja se zaljubljuje u princa i želi da postane ljudsko biće. Veštica Baba-Jaga (*Ježibaba*) joj pomaže u tome, Rusalka dobija ljudsku dušu, uz uslov da postaje nema i gubi besmrtnost, a ako joj ljubav ne bude uzvraćena, umreće i biti večno prokleta. Princ, iako zaljubljen u nju, ne može se pomiriti s njenom nemošću, počinje razmišljati o ženidbi sa stranom princezom. Rusalka odlazi na jezero, Baba-jaga joj skida čini i pretvara je u izmaglicu nad jezerom...

#9 *Měsíčku na nebi hlubokém*

Doslovno na češkom "Meseče na nebu dubokom", odnosno "Pesma mesecu" je arija Rusalke iz 1. čina opere, u kojoj od meseca traži da njenom dragom osvetli put i da mu prenese njenu ljubav.

Trajanje arije je oko 6 minuta.

Žak Ofenbah (r. Jakob, Jacques Offenbach; Keln, 20.06.1819. - Pariz, 05.10.1880.) bio je francuski kompozitor i čelist iz perioda romantizma. Zbog pokazanog muzičkog dara, otac ga 1833. godine vodi u Pariz, gde je Žak počeo studije na Konzervatoriju, ali ih nije završio zbog nedostatka sredstava. Kao virtuoz na violončelu nastupao je sa značajnim ondašnjim pijanistima (Anton Rubinštajn, Franc List, Feliks Mendelson). Smatra se utemeljiteljem žanra operete. Njegov opus obuhvata 98 opereta i 2 opere, muziku za balet i pozorište, za čelo, klavir te vokalna dela. Najpoznatija i najizvođenija njegova dela su "Kankan" iz operete "Orfej u podzemlju" i "Barkarola" iz opere "Hofmanove priče".

• Hofmanove priče

"Hofmanove priče" (*Les contes d'Hoffmann*) je Ofenbahova opera u pet činova za koju je francuski libreto napisao Žil Barbje (Jules Barbier) na osnovu tri kratke priče Ernsta Hofmana (Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, poznatiji kao E. T. A. Hoffmann). Ofenbah nije dovršio operu, pa se zato izvodi u različitim verzijama. Premijerno je izvedena 10.02.1881. godine u Parizu. Opera se sastoji od prologa, tri čina s nevezanim pričama (s naslovima Olimpija, Antonija i Đulijeta) i epiloga. To je "priča u priči", u kojoj glavni lik Hofman priča svoje priče o svojim nesrećnim ljubavima: mehaničkoj lutki, kurtizani, glumici i pevačici.

#10 *Belle nuit, ô nuit d'amour*

Belle nuit, ô nuit d'amour (Lepa noći, o noći ljubavi) je duet Đulijete i Niklause (zapravo prerusene Hofmanove muze, mecosopran ili alt) s početka trećeg čina. Poznata je pod popularnim nazivom "Barkarola". Ofenbah ju je preradio iz pesme *Komm' zu uns* (Dođi k nama) koju peva hor nimfi u 3. činu njegove opere "Rajnske nimfe" (*Les fées du Rhin*) iz 1864. godine.

Duet počinje Niklaus solo, a zatim u duetu pevaju o lepoti noći, slađoj od dana, koja je stvorena za uživanje u poljupcima i ljubavi.

Trajanje dueta je oko 3 minuta.

Arturo Buci-Peča (Arturo Buzzi-Peccia; Milano, 13.10.1854. - Njujork, 29.08.1943.) bio je italijanski kompozitor i pedagog. Muziku je studirao na konzervatoriju u Milanu, a usavršavao se kod Masnea i Sen-Sansa (Jules Massenet, Camille Saint-Saëns) u Parizu. Radio je u Torinu kao učitelj pevanja do 1898. godine, kad je pozvan u Čikago. Na Zigfeldovom konzervatoriju u Čikagu je radio kao profesor pevanja, a 1900. godine prešao je u Njujork, gde je predavao na

romantičnu ljubav. Svi ga ismevaju, osim Magde. Ona dovršava pesmu u kojoj je Doretu poljubio student strastvenim poljupcem...

Trajanje arije je oko 3 minuta.

Žorž Bize (Georges Bizet; Pariz, 25.10.1838. - Bužival, 03.06.1875.) bio je francuski kompozitor iz perioda romantizma. Rođen je u muzičkoj porodici, talent mu je rano prepoznat i s nepunih 10 godina (1848.) primljen je na Pariski konzervatorij, gde je učio klavir, orgulje i kompoziciju. Rimsku nagradu dobio je 1857. godine i usavršavao se tri godine u Italiji. Iako je bio vrstan pijanist, nije javno nastupao. Kao kompozitor okušao se u više žanrova (simfonijska i crkvena muzika, kantate, dela za klavir), ali sa slabim uspehom. Čak i njegova opera "Karmen", po kojoj je prvenstveno poznat, u početku je slabo primljena. Danas je, osim "Karmen" (Carmen), još poznat po operi "Lovci na bisere" (*Les pêcheurs de perles*), po dvema svitama iz scenske muzike "Arležanka" (*L'Arlésienne*) i Simfoniji u C-duru.

• Karmen

"Karmen" (fr. *Carmen*) je svakako najpoznatije Bizeovo delo. To je opera u 4 čina, za koju su libreto napisali Anri Meijak (Henri Meilhac) i Ludovik Alevi (Ludovic Halévy) na osnovu istoimene novele Prospera Merimea (Prosper Mérimée). Premijerno je izvedena 03.03.1875. u Parizu.

Don Hoze ostavlja svoju devojku Mikaelu zbog Ciganke Karmen, koja je pak zaljubljena u toreadora Eskamilja. Opera završava tragično, kad Don Hoze zbog neuzvraćene ljubavi i ljubomore ubija Karmen.

#3 *Je dis que rien ne m'épouvante*

Je dis que rien ne m'épouvante (Rekoh da me ničeg nije strah) je arija Mikaele iz trećeg čina. Mikaela po planini traži Don Hozea da ga obavesti da mu je majka teško bolesna i da nađe Karmen, da bi je odvrtila od Don Hozea. Sama u divljini, boji se, ali uverava sebe da je nije strah i skuplja hrabrost da nastavi.

Trajanje arije je oko 3 minuta.

#12 *Parle-moi de ma mère*

Parle-moi de ma mère (Pričaj mi o mojoj majci) je duet Don Hozea i Mikaele iz prvog čina. Mikaela donosi Don Hozeu pismo od majke i prenosi mu poljubac i poruku koju mu je majka poslala, a Don Hoze se seća lepih uspomena na majku i svoje selo. Zahvaljuje na poljupcu koji će ga štititi od demona i Mikaeli uzvraća poljubac da ga prenese njegovoj majci.

Trajanje scene u operi je oko 9 minuta, a dueta na koncertu oko 4 minuta.

Wolfgang Amadeus Mozart (Wolfgang Amadeus Mozart; Salzburg, 27.01.1756. - Beč, 05.12.1791.) bio je austrijski kompozitor i pijanist iz perioda klasicizma. Nazvan je "čudo od deteta" jer je već kao petogodišnjak počeo da piše muziku i održava koncerte pred evropskim plemstvom, među kojima je i dvaput u oktobru 1762. svirao čembalo pred caricom Marijom Terezijom. Pisao je simfonije, koncerte, opersku, horsku i kamernu muziku... Na popisu KV (*Köchel-Verzeichnis*) iz 1964. nalazi se oko 850 dela u skoro svim žanrovima njegovog doba.

• Tako čine sve, KV 588

"Tako čine sve, ili Škola za ljubavnike" (*Così fan tutte, ossia La scuola degli amanti*) je komična opera (*opera buffa*) u 2 čina, premijerno izvedena 26.01.1790. godine u Beču. Libreto je napisao Lorenzo Da Ponte (Lorenzo Da Ponte).

U centru radnje su dva para, oficiri Ferando i Guljelmo, i njihove verenice, sestre Dorabela i Fjordilidi. Momci se u kafani hvale kako su vrle i verne. Don Alfonso, stariji filozof, tvrdi kako žene ne mogu biti verne i kladi se s njima da će to dokazati, te uz pomoć Despinae, sluškinje sestara, priprema splotku: Ferando i Guljelmo će glumiti da idu u rat, a zatim se vratiti maskirani u Albance i saletati Dorabelu i Fjerdilidi, pritom ih zamenivši, dok ne pristanu da se udaju za njih. Pre venčanja otkrivaju splotku...

#4 *Donne mie, la fate a tanti*

"Drage moje, to radite mnogima" je arija Guljelma iz 2. scene 2. čina. Nakon što je osvojio Ferandovu verenicu, Guljelmo komentira neverstvo žena i izjavljuje da žene koje se prema muškarcima tako loše ponašaju zaslužuju da se njihovi ljubavnici žale.

Trajanje arije je oko 3 minuta.

Duzepe Verdi (Giuseppe Verdi; Le Ronkole, 10.10.1813. - Milano, 27.01.1901.) je čuveni italijanski kompozitor. S izuzetkom malobrojnih kamernih i vokalnih kompozicija i Rekvijema, Verdi je isključivo kompozitor opera (ukupno 26), pa su njegove opere danas veliki deo repertoara svetskih operских kuća.

• **Travijata**

"Travijata" (it. *La traviata*) je opera u 3 čina, premijerno izvedena 06.03.1853. u Veneciji. Libreto je napisao Frančesko Marija Pjave (Francesco Maria Piave) prema drami "Dama s kamelijama" (*La dame aux camélias*) Aleksandra Dime (Alexandre Dumas). Prvobitno ime opere bilo je "Violeta", prema glavnom liku. Travijata u slobodnom prevodu znači "posrnula".

Violeta je kurtizana u koju je Alfredo duže zaljubljen, a upoznaju se tek na Violetinoj zabavi. I ona se zaljubljuje u njega i pristaje da živi s njim u provinciji. Alfredov otac zahteva od Violete da se vrati starom životu, da ne kvari zaruke Alfredove sestre... Mesecima kasnije, Alfredo saznaje da Violeta umire od tuberkuloze, hita k njoj, ali stiže kasno, Violeta umire u njegovom naručju.

#5 *Parigi, o cara*

Parigi, o cara, noi lasceremo (Napustićemo Pariz, draga) je duet Alfreda i Violete iz trećeg čina opere. I Alfredo i Violeta pevaju praktično isti tekst: provešćemo život zajedno, opet ćeš biti zdrava...

Trajanje dueta je oko 3 minuta.

#8 *Lunge da lei per me non v'ha diletto! De' miei bollenti spiriti*

Lunge da lei per me non v'ha diletto! De' miei bollenti spiriti (Kad nisam kraj nje za mene nema radosti! Moj strastveni duh) je arija Alfreda na početku drugog čina. Govori o tome kako već tri meseca živi srećno s Violetom, koja se zbog njega odrekla svog starog načina života.

Trajanje arije je oko 3 minuta.

#15 *Libiamo ne' lieti calici*

Libiamo ne' lieti calici (pijmo iz veselih čaša), odnosno, po prevodu italijanske reči *Brindisi* kod nas poznat kao "Zdravica", "Napitnica" ili "Vinska pesma", čuveni je duet Alfreda i Violete. U operi je to scena s duetom i horom na početku prvog čina, ali na koncertima je hor često izostavljen. Duet se često peva i na srpskom jeziku (*Hajd' pijmo, nek čaša se blista u ruci, u srcu nek plamti od vina žar*). Napisan je u ritmu valcera.

Na Violetinoj zabavi gosti sedaju za sto i traže zdravicu. Alfredo prihvata zahtev i peva zdravicu u kojoj slavi vino i ljubav, prvenstveno se obraćajući Violeti. Ona mu uzvraća zdravicom, u kojoj je naglasak na užicima. Sledi njihov dijalog i finale sa svim gostima.

Trajanje dueta je 3-4 minuta.

• #7 *La zingara*, arijeta

Verdi je 1845. godine objavio drugu zbirku sa šest pesama (*Album di Sei Romanze*) za glas i klavir. Za pesmu *La zingara* (Ciganka), drugu iz te zbirke, stihove je napisao Manfredo Mađoni (Manfredo Maggioni).

Uzalud me ljudi pitaju ko mi je otac, gde mi je domovina, to nikad nisam znala. Moja domovina je svako mesto gde cveta cveće, gde nađem osmeh, gde nađem ljubav. Ako ponekad naiđe oblak, brzo prođe. Ja sam biljka koju mraz ne može ogoliti, a ako i padne koji list, izrašće novi.

Trajanje pesme je oko 3 minuta.

Šarl Fransoa Guno (Charles François Gounod; Pariz, 17.06.1818. - Sen Klu, 18.10.1893.) bio je francuski kompozitor iz razdoblja romantizma. Muziku je počeo učiti od svoje majke, pijanistice, zatim na liceju i Pariskom konzervatoriju. Nakon osvajanja prestižne Rimske nagrade, usavršavao se u Rimu, zatim u Beču, Berlinu i Lajpcigu. U Londonu je živeo od 1870. do 1874. godine. Guno je napisao 12 opera (od kojih je najpoznatija "Faust"), 2 simfonije, veći broj klavirskih i vokalnih kompozicija, a značajan deo su religiozne kompozicije (mise, oratoriji i rekvijemi).

• **Faust**

"Faust" je opera u 5 činova koju je Guno pisao između 1856. i 1858. godine. Francuski libreto napisali su Žil Barbije i Mišel Kare (Jules Barbier, Michel Carré) prema prvom delu istoimene Geteove tragedije (Johann Wolfgang von Goethe; *Faust I*). Obrađena je samo tragedija Margarete i dosta je skraćena, što je u Nemačkoj izazvalo veliki protest i opera se tamo izvodila pod imenom *Margherita*. Opera je kao *Singspiel* (igra s pevanjem) premijerno izvedena 19.03.1859. godine u Parizu. Guno je kasnije preradio operu, govorene dijaloge zamenio je recitativima, dodao je neke scene i u tom obliku se danas izvodi. Opera je od početka imala veliki uspeh, i jedna je od najizvođenijih opera.

Znatno skraćeno Geteovo delo ograničeno je na radnju u kojoj Faust (stari doktor) sklapa dogovor s Mefistom (prerušeni đavo) po kome će Mefisto Faustu uzeti dušu posle smrti, a za uzvrat će mu vratiti mladost i učiniti da se Margareta zaljubi u njega. Ali, i Faust se zaljubljuje u Margaretu. Kao i kod Šenoe, ljubav nije bez posledica: *Poljubio je, ostavio, o Jano šta ćeš sad?* - sledi tragedija...

#6 *Avant de quitter ces lieux*

Avant de quitter ces lieux (Pre napuštanja ovog mesta) je arija Valentina iz prvog čina. Valentin polazi u rat, zabrinut za svoju sestru Margaretu koju je ostavio na čuvanje svom prijatelju Zibelu, i moli boga da je čuva od svakog zla.

Trajanje arije je oko 3,5 minuta.

Antonjin Dvoržak (Antonín Dvořák; Nelahozes, 08.09.1841. - Prag, 01.05.1904.) bio je češki kompozitor iz perioda romantizma. Svirao je violinu, violu, klavir i orgulje. Već za vreme školovanja počeo je da piše muziku. Priznanja je dobio još za života, dela su mu izvođena širom Evrope, a mnogima je sâm dirigovao. Pisao je scensku, orkestarsku i kamernu muziku, muziku za solo-instrumente i druga dela, od kojih su najpoznatija opera "Rusalka", Simfoniya br. 9 i "Slovenske igre". Mnoga njegova dela inspirisana su slovenskim plesovima, među kojima je i kolo. Potpuni katalog njegovih dela sačinio je Jarmil Burghauser, jer Dvoržak i njegov izdavač nisu tačno vodili brojeve opusa.

• **Rusalka**

"Rusalka" je opera u 3 čina, premijerno izvedena 31.03.1901. u Pragu. Libreto je napisao Jaroslav Kvapil prema bajkama Karela Erbena i Božene Nemcove (Božena Němcová).